

ת"פ 29046/11/2016 - מדינת ישראל נגד דוד מאיר אוחיון, רוברט רביבו

בית משפט השלום באשקלון

28 יוני 2017

ת"פ 29046-11-16 מדינת ישראל נ' אוחיון(עוצר) וآח'
מ"ת 29104-11-16
מ"ת 29084-11-16

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אבשלום
מאושר

הנאשם	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	1. דוד מאיר אוחיון (עוצר) 2. רוברט רביבו (עוצר)

nocachim:

ב"כ המאשימה עו"ד הגר אלמגור וקסמן

הנאשמים- הובאו באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם 1 עו"ד רונן בן צבי

ב"כ הנאשם 2 עו"ד דוגמן

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

ביום 9.5.17 הורשו הנאשמים על יסוד הודהתם בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובUberiorit כדלקמן:

אישום 1

התפרצות למקומות מגורים בכדי לבצע עבירה- עבירה בגין סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן): החוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

החזקת מכשירי פריצה- עבירה בגין סעיף 409 לחוק.

עמוד 1

גניבה- עבירה בניגוד לסעיף 384 לחוק.

אישום 2

התפרצות למקומות מגורים בכוונה לבצע עבירה- עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

לפי האישום הראשון לכתב האישום המתווך, ביום 1.11.16 בשעה 11:07 לערך ברח' ז'בוטינסקי 21/31 באור יהודה (להלן: הדירה), התפרצו הנאים בצוותא חדא לביתה של הדס ורדי (להלן: הבעלים) בדרך שאינה ידועה למשימה, כך שהנאשם 1 נכנס לדירה והנאשם 2 שמש כתצפיתן בכניסה לבניין, וזאת בכוונה לבצע גנבה או פשע.

בสมך לכך, גנבו הנאים 2 דולר שהוא על רצפת הבית, וזאת במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשבכונתם לשולול את הרכוש שלילת קבוע מעבליו.

הנאים החזיקו כל'י פריצה לבניין ברכב מסווג רנו מגאן מ"ר 14-734-12 (להלן: הרכב), אשר בבעלות ביתו של הנואם 2, ולא היה להם הסבר סביר לכך.

לפי האישום השני לכתב האישום המתווך, ביום 6.10.16 בשעה 11:57 לערך התפרצו הנאים לדירה רינס 6/22 בירושלים, הנמצאת בחזקת בנות השירות תפארת וגלעד פרץ, בכך שאייתרו את המפתח בארון החשמל הסמוך לדירה, פתחו באמצעותו את הדירה והנאשם 1 נכנס לדירה בזמן שהנאשם 2 תצפת מחוץ לבניין, וזאת בכוונה לבצע גנבה או פשע.

ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו חזרו בהם הנאים מכפירתם, הודו בכתב האישום המתווך והティיעונים לעונש נותרו פתוחים.

הנאשם 1 יליד 1966 ומיון בגילו הרישום הפלילי שלו עולה כי יש לחובתו הרשות קודמת בעבירותו אלימות, כולל הריגה, רכוש ועוד (ת/1).

בנוסף, תלויים ועומדים נגדו המאסר מותניים הבאים:

- מאסר מותנה בן 6 חודשים שנגזר עליו ביום 30.12.15 בת"פ 44355-11-14 של בית משפט השלום ברחוות (ת/3).

- מאסרים מותניים בני 6 ו- 12 חודשים שנגזרו עליו ביום 10.10.16 בת"פ 71392-09-16 של בית משפט השלום בקריית גת (ת/4).

זאת ועוד, תליה נגדו התחייבות בסך של 10,000 ₪ אשר הוטלה עליו ביום 10.10.16 במסגרת ת"פ 71392-09-16 (ת/6).

הנאשם 2 ליד 1954 ומעון בגלילן הרישום הפלילי שלו (ת/2) עולה כי יש לחובתו הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש ועוד.

בנוספ', תלוי ועומד נבדו מסר על תנאי בן 6 חודשים שנגזר עליו ביום 20.7.15 בת"פ 26506-02-15 של בית משפט השלום בתל אביב (ת/5).

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה לעניין נאשם 1:

הפנתה לעובדה כי הנאשםolid 66', ל עברו הפלילי, כולל המאסרם המותנים. הפנתה לנسبות ביצוע העבירה ובdagsh לך כי הנאשם היה דומיננטי ביצוע העבירות. הפנתה לערכיהם המוגנים שנפגעו- זכות לknin לפרטיות ולבטחן הציבור. הגיע ב"כ המאשימה מתחם הענישה נע בין 12 ל-24 חודשים בגין כל אישום, ובקשת להשית על הנאשם בגין אישום 1 מסר בפועל ברף העליון, אישום 2- מסר בפועל ברף הבינוי, הפעלת המאסרם המותנים במצטבר, מסר מותנה בעבירות רכוש מסווג פשע ועוון, הפעלת התחריבות ופיצוי לקורבנות העבירה.

לענין נאשם 2:

הפנתה לעובדה כי הנאשםolid 54', ל עברו הפלילי, כולל המאסר המותנה. הפנתה לנسبות ביצוע העבירה ובdagsh לך כי הנאשם היה צפיטן. הפנתה לערכיהם המוגנים שנפגעו- זכות לknin לפרטיות ולבטחן הציבור. הגיע ב"כ המאשימה מתחם הענישה נע בין 12 ל-24 חודשים בגין כל אישום, ובקשת להשית על הנאשם מסר ברף הבינוי בגין כל אישום, הפעלת המאסר המותנה במצטבר, מסר מותנה בעבירות רכוש מסווג פשע ועוון, קנס ופיצוי לקורבנות העבירה.

הגישה פסיקה.

מנגד, ב"כ הנאשם 1 הפנה לעובדה כי למעשה בהתרצות נגנו 2 דולר. הגיעו אין מדובר בהתרצות רחבה היקף, הפנה לעובדה כי הנאשם הודה, חסר זמן שיפוטי, בdagsh על חסכו בהעת ע"ת. הנאשם בן 51, החליט לצאת מח"י הפשע, נישא בעודו במעצר, אב-4 ילדים משתי נשים, בת אחת סובלת ממחלה קשה ובנו הצעיר מנישואיו השניים נולד עם כליה אחת. בิกש מרעיתו לעבור לישוב מרוחק על מנת להתרחק מהסביבה העברינית. הגיעו מתחם הענישה נע מסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. מבקש להטיל על הנאשם עונש כולל הפעלת המאסרם המותנים שלא יעלה על 20 חודשים מסר.

ב"כ הנאשם 2 מבקש לאבחן בין נאים 1, שכן חלקו של נאם 2 פחות ומינורי, שימוש כתצפיטן, בחר להודות בכתב האישום שתוקן לכולא, לא נגרם נזק כמעט שטר של שני דולר, הפנה לנسبות ביצוע העבירה באישום השני. הגיעו מדובר בעבירות של הרף התחתון של ניצול הזדמנות. הנאשם מטופל בבת זוגו אשר סובלת ממחלה קשה. הנאשם בן 63, חוות בילדותו פגעה קשה, הודה, לקח אחריות, חסר זמן שיפוטי. הגיעו מתחם הענישה נע בגין מסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 9 חודשים. מבקש להתייחס לעבירות כאיור אחד ולא להחמיר עם הנאשם. מבקש להשית על הנאשם קנס מדוד והפעלת המאסר המותנה בחופף.

מתמחם הענישה

בסימן א' לפיק' ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון הילימה כעיקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת לישם את עיקרונות הילימה, על ביהם"ש להתחשב בשלושה דברים: אחד, בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שניים, במידניות הענישה הנהוגה; ושלוש, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

באשר לעבירות התפרצויות והגניבה, הרי שמדובר בעבירות שפוגעות במצבו, ברכשו ובתחושת הביטחון האישית והכלכליות שלו. בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אוזנה (31.12.08) נידון היקף הנזק שבבעירת התפרצויות:

"**לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבטים, רק כ"UBEIROT NGD HAREKOSH**" (כפי שמקובל לקרוא
לUBEIROT MASOG ZA), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לבתו של אדם, טומנת בחובה
לעתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות
אליה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיו של
האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"UBEIROT RAKOSH", נתנת תהcosa
מצמצמת וקונוטציה שגوية - לשובבים, באשר למגוון העבירות שהתבצעו, הפוגעות במקרים
המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שבתו של אדם נפרץ, תהcosa חוסר אונים
וחוסר ביטחון מלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק בבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה
חדרה לתוך התא האישי-משפחי השמור ביותר של האדם.
ນזקים אלו עולים לפיקרים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר...".

הדרישה להחמרה בעונשם של עבריינים הפורצים לבתיהם של אזרחים תמים באה לידי ביטוי בפסקת בית המשפט
העליון. כך למשל, בע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.08) נקבע כדלקמן:

"**אין בידי לקבל את הטענה המרכזית, כי העונש שהטיל בית המשפט המחויז על המבוקש סוטה**
ממידניות הענישה הרואה. בית המשפט המחויז צדק גם מצד משפטעים את הצורך בחומרה
בענישה בעבירות התפרצויות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור
dagha וטרונית לאזרחים רבים ולפוגעה בתחשות ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת
על קרבנות הפריצה, בשובם לבitemם והנה הפיכת סdom ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואיינם,
ולעתים קרובות ממשמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד; כך גם באשר
למי שהשכים לעבודתו והנה רכבו שהחנה לעתומי ערבי אייננו, כי גנבו. אמנים במקרה דנא, נלכד
הmboksh בכף ועמו הרכוש מאותה פריצה בה נעצר, וכן השיב חלק מרכוש אחר בהתערבות בית
משפט השלום - אך אין בכך כדי לפצות על הטרומה שגרם...".

בחינת במידניות הענישה בעבירות התפרצויות מגלת כי על פי רוב מוטלים עונשים חמורים, גם על נאים נעדרי עבר
פלילי או בעלי עבר פלילי קל.

ברע"פ 4352/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.9.13), נידון עניינו של נאשם בעל עבר מכביד, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של התפרצויות לדירת מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק. באותו מקרה, נטל הנאשם מפתח מארון חשמל ונכנס לדירה, נתפס ע"י הבעלים, ברוח ובמהר נתפס ע"י שוטרים. הנאשם נידון ל- 24 חודשים מאסר בפועל וערעורי בבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 398/14 **ערג' נ' מדינת ישראל** (16.3.14), אישר בית המשפט העליון את פסק דיןו של בית המשפט המחוזי אשר דחה את ערעוריו של נאשם מכור לסייע יהודיה בקר שבמהלך 3 חודשים התפרץ לשורת בתים ונטל כסף מזומן ופריטים יקרים ערך, מחדך מהם נטל חומר הנזaza לסם מסוכן ומכר אותו בסכום שאינו ידוע למאשימה, צירף תיק נוסף, בו הודה בפריצה לבית הכנסת. הנאשם הורשע ונידון ל- 5 שנות מאסר, כאשר בגין כל אחת מעבירות התפרצויות והסגת הגבול נידון ל- 10 חודשים מאסר לריצוי בפועל ובгинן הרשעה בביצוע עסקה אחרת בשם נגזרו עליו 2 חודשים מאסר לריצוי בפועל, וכן עונשי המאסר ירוצו באופן מצטבר חלקי.

ברע"פ 3228/12 **וסילנקו נ' מדינת ישראל** (29.4.12) אישר בית המשפט העליון את פסק דיןו של בית המשפט המחוזי אשר החמיר את עונשו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של התפרצויות לבית מגורים וגניבת והשית עליו שנתיים מאסר בפועל והפעיל מאסרים מותניים, מבלי למצות את הדיון. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת אינו חורג מרף העונישה המקובל בנסיבות דומות.

בע"פ (ח') 13-02-48422 **ניסנוב נגד מדינת ישראל** (11.7.13), נידון ערעוריו של נאשם יהודיה והורשע בעבירות של התפרצויות למגורים וגניבת והושתו עליו 12 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי החליט לאמץ את תסקירו המשפטי החיובי של שירות המבחן, את עברו הנקי, את גילו הצעיר והשית עליו עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים שיורצה בעבירות שירות. בית המשפט המחוזי ציין בפסק דיןו כי בית משפט השלום לא טעה בעונש שהשיט על המערער וכי התערבותו נובעת מנסיבות האישיות של הנאשם, מהחרטה שהביע ומכך שבשנתים שחלופו מאז ביצוע העבירות הוא מקיים אורח חיים נורמלי.

ברע"פ 4600/12 **יאשיב נגד מדינת ישראל** (13.6.12), בו אישר בית המשפט העליון את פסק דיןו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעוריו של נאשם יהודיה והורשע בעבירות של קשרית קשור לביצוע פשע, התפרצויות למקום מגוריים, גניבת, החזקת כלי פריצה והכשלת שוטרים, ונידון ל- 5 חודשים מאסר בפועל. במקרה זה, הוגש עונינו של הנאשם תסקיר, בו צוין כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו וכי הוא בעל נורמות וערבי התנהגות עבריים וקיים סיכון להישנות התנהגות עברינית מצדיו.

ברע"פ 256/07 **לוין נ' מדינת ישראל** (11.1.07) נידון עניינו של נאשם שהורשע, על יסוד הודהתו, בעבירות של גניבת, התפרצויות לדירת מגורים והכשלת שוטר בשעת مليוי תפקידו, בקר שהתרפרץ לדירה, נטל מספר תכשיטים יקרים ערך וכשנעצר השליך את התכשיטים מידיו. דובר על מי שהיה באותה עת אסיר בראשון ותחת צו מבחן, שהיו תלויים כנגדו שני עונשי מאסר על תנאי בני 12 ו- 18 חודשים. בית המשפט החליט לתת לנאים הזדמנות להשלמת התהילה השיקומי בו החל ולכן האריך את עונשי המאסר המותנים בשנתיים נוספות והוא הועמד בצו מבחן. לאחר שלא שיתף פעולה עם שירות המבחן, הופקע צו המבחן והנאים נידון ל- 8 חודשים מאסר בפועל והופלו שני המאסרים המותנים שהיו תלויים

ועומדים נגדו, כשהם מצטברים באופן חלק. סה"כ נידון הנאשם ל- 30 חודשים מאסר. הנאשם ערער לבית המשפט המחויז ועונשו הופחת ל- 20 חודשים מאסר. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

בעפ"ג (ב"ש) 23490-02-13 **ছzn נ' מדינת ישראל** (11.7.13) דחה בית המשפט המחויז את ערעורו של הנאשם שהורשע לאחר ניהול הכוחות בעבירה של גנבה ונידון ל- 8 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויז קבע כי העונש שהוטל על המערער אינו חמוץ ואני מצדיק התערבות, וכי הוא הולם את נסיבות המקלה והוא ניתן לאחר התחשבות בעבירות הלא מכוביד של המערער ובחלווף הזמן מאז ביצוע העבירה.

בעניינו, מדובר על שני אירופי פריצה שונים שביצעו הנאים ייחודי, כאשר הנאשם 1 הוא זה שביצע את הפריצות וה הנאשם 2 תzystת בכך לאפשר כל פריצה. באירוע הפריצה הראשון לא נטלו הנאים רכוש יקר ערך, למעט סכום של 2 דולר שהיה על הרצפה. באירוע הפריצה השני, לא נטלו הנאים דבר.

לאור העריכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, כפי שצוין לעיל, מתחם הענישה בגין האישום הראשון הינו בין מאסר קצר לבין 20 חודשים מאסר; ומתחם הענישה בגין האישום השני הינו בין מאסר קצר לבין 15 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשם של הנאים שלפני בגדרי המתחם הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים:

לחומרא, הבאתי בחשבון את עברם הפלילי העשיר של הנאים ואת העובדה שביצעו את העבירות כשתלוים נגדם מאסרים מותנים וכנגד נאם 1 תלויים מאסרים מותנים לתקופות לא מבוטלות.

לקולא, יש לשקל את הودאות המלמדת על נטיית אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטו, ואת נסיבותו האישיות של הנאשם 1 והמסמכים שצורפו בעניינו ובעניין בני משפטו. כמו כן את נסיבות חייו של הנאשם 2.

נוכח האמור, ולאור העובדה כי בסופה של יום הנזק הוא מינורי, לא אישת על הנאים פיצוי.

לאור האמור לעיל, אני דין את הנאים לעונשים הבאים:

ה הנאשם 1:

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

הנני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בין 12 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 10.10.16 בת"פ 16-09-71392 של בית משפט השלום בקריית גת, במצבר לגור דין זה.

הנני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 16.10.16 בת"פ
16-09-71392 של בית משפט השלום בקריית גת, בחופף לגזר דין זה.

הנני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים שנגזר על הנאשם 1 ביום 30.12.15 בת"פ
30-11-44355 של בית משפט השלום ברוחובות, בחופף לגזר דין זה.

שם הכלירצה הנאשם 1 מאסר בפועל בן 20 חודשים, בגין עמי מעצרו.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המוגנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירות רכוש מסווג פשע.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המוגנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירות רכוש מסווג עוון.

4. הנני מורה על הפעלת התחייבות בסך 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורה, אשר הוטלה על הנאשם בת"פ 16-09-71392 של בית משפט השלום בקרית גת ביום 16.10.16.

הסכום ישולם עד ולא יאוחר מיום 28.3.2019

הנאם 2:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים.

הנני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 20.7.15 בת"פ
15-02-26506 של בית משפט השלום בתל אביב, כך ש-4 חודשים ירוצו במצבר לגזר דין זה והיתרה בחופף.

שם הכלירצה הנאשם 2 מאסר בפועל בן 10 חודשים, בגין עמי מעצרו.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירות רכוש מסווג פשע.

.3 מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירות רכוש מסווג עוון.

.4 קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם עד לא יותר מיום 28.5.2018.

זכות ערעור תוך 45 ימים מבית המשפט מחוזי בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ד' تموز תשע"ז,
28/06/2017 במעמד הנוכחים.
אבלום מאושר, שופט, סגן נשיאה

הוקולד לעליידיאל נורגןוט